

Uvodne napomene organizatora radionica roditeljima (prilog 1)

Danas nema važnije delatnosti koju treba naučiti, od delatnosti kako treba uspešno učiti. Veština efkasnog učenja je osnova svih drugih znanja, veština navika. Sve ono što učenik uči u školi i kod kuće biće manje ili više uspešno u zavisnosti od stepena ovladanosti tehnikama i stečenim navikama racionalnog i efikasnog načina učenja.

Znanja o tome kao treba uspešno učiti **ne mogu se sticati spontano i neorganizovano** kao što nije moguće spontano ovladavati bilo kojom složenom ljudskom delatnošću. Učenje spada u vrlo složenu delatnost, zato se može savladavati samo namernim i organizovanim radom u školi i u porodici. **Veština uspešnog učenja se mora učiti i naučiti u školi i u roditeljskom domu.** Prema tome, u obučavanju učenika kako uspešno učiti, najznačajniju ulogu ima škola (nastavnici, pedagog, psiholog) ali i roditelji.

Nastavnici često prepoznaju da učenici ne znaju da uče i da postižu slabe rezultate. Ono pozivaju roditelje i savetuju da deci kod kuće moraju više pomagati, da ih moraju kontrolisati i sl. Obično nedostaje pomoć roditeljima kako pomoći deci, kako ih kontrolisati, kako stvarati uslove u porodici za uspešno učenje.

U tradicionalnom pedagoško-psihološkom obrazovanju roditelja uglavnom se radilo tako da određeni stručnjak (pedagog ili psiholog) održi predavanje roditeljima i na tome se završi. Takav način rada je prevaziđen i neefikasan. **Bez aktivnog učešća roditelja nema mogućnosti da oni ovladaju neophodnim znanjima iz ove oblasti.** Edukacija putem radionica podrazumeva da

su roditelji aktivni, proveravaju sopstvena znanja, stavove i gledišta, razmenjuju mišljenja sa drugim roditeljima, nastavnicima, pedagogima ili psiholozima i saznaju nešto novo. **Cilj je da se roditelji osposobe za uspešniju pomoć njihovoj deci u procesu učenja kod kuće.** To će moći ako u dovoljnoj meri poznaju i uvažavaju psihofizičke karakteristike deteta različitog uzrasta, ako kreiraju povoljnu i prijatnu porodičnu klimu, ako znaju kako da pomognu, kontrolišu i podstiču motivaciju.

Kada se na sastancima stručnih organa škole raspravlja o uspehu učenika, veoma često nastavnici konstatuju kako učenici ne znaju da uče. Mnogo puta su roditelji čije dete ima loš uspeh, bili u situaciji da čuju: „Dete je pametno, ali neradno, ne uči!“. Najčešća dijagnoza takvog stanja je da dete nema razvijene radne navike! Lek koji se pripisuje su saveti „morate mu pomoći, kontrolisati ga, češće dolaziti u školu... Međutim, roditeljima ne treba davati samo savete već su im potrebni i načini kako te savete realizovati. To bi bio način kako pomoći detetu da učenje bude uspešnije.

Ni najbolji nastavnici, ni najsavremenija sredstva nisu dovoljni da učenje bude uspešno. Za uspešno učenje potreban je i rad samog učenika koji se ne odvija samo u školi, već se produžava i nastavlja u vidu rada kod kuće. Zato je sasvim prirodno i potrebno da se u proces učenja, koji se odvija posle škole uključe i roditelji.

U našoj školi u okviru rada *Škole za roditelje* organizujemo edukativne radionice „**Šta roditelj treba da zna i da radi da bi učenje učesnika bilo uspešnije**“.